

بسمه المهيمن على الأسماء

حضرت خاتم انبیا رُوح ما سِواه فِداهُ از مشرق امر الهی ظاهر و با عنایت کبری و فضل بیمنتھی ناسرا بکلمه مبارکه توحید دعوت نمودند، و مقصود آنکه نفوس غافله را آگاه فرمایند و از ظلمات شرک نجات بخشند و لکن قوم بر اعراض و اعتراض قیام کردند، وارد آوردند آنچه را که معشر انبیا در جنت علیا نوحه نمودند، در انبیای قبل تفکر نما هر يك باعراض قوم مبتلا گشتند، بعضیرا بجنون نسبت دادند و برخیرا سحر گفتند و حزیرا کذاب، بمتابه علمای ایران سالها از حقّ جَلّ جَلالُهُ ظهور این ایامرا میطلبیدند و چون افق عالم منیر و روشن گشت کل اعراض نمودند و بر سفک دم اطهرش فتوی دادند، إِنَّكَ إِذَا سَمِعْتَ تَغْرُدَاتِ حَمَامَةٍ بَيَانِي عَلَى أَغْصَانِ دَوْحَةٍ عَرَفَانِي قُلْ إِلَهِي إِلَهِي أَشْهَدُ بِوَحْدَانِيَّتِكَ وَفَرْدَانِيَّتِكَ وَبِأَنَّ لَيْسَ لَكَ شَرِيكٌ فِي مُلْكِكَ وَلَا شَبِيهٌ فِي مَمْلَكَتِكَ، أَسْأَلُكَ بِأَمْوَاجِ بَحْرِ قُدْرَتِكَ وَإِشْرَاقَاتِ أَنْوَارِ شَمْسِ أَحَدِيَّتِكَ بِأَنَّ تَحْفَظَنِي مِنْ شَرِّ أَعْدَائِكَ وَتُقَرِّبَنِي إِلَيْكَ، أَيَّرَبِّ تَرَانِي مُقْبِلًا إِلَى أَفْقِكَ مُعْرِضًا عَنْ دُونِكَ، أَسْأَلُكَ بِنَارِ سِدْرَتِكَ وَنُورِ أَمْرِكَ أَنْ تَكْتُبَ لِي مَا كَتَبْتَهُ لِأَصْفِيائِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ.